

A KÚRIA  
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.602/2012/9.szám

A Kúria a Szecskay Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. B. G. ügyvéd, 1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 16-17.) által képviselt L'OREÁL Magyarország Kozmetikai Kft. (1023 Budapest, Árpád fejedelem útja 26-28.) felperesnek dr. László Ildikó Katalin jogtanácsos által képviselt Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.) alperes ellen verseny ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 2.K.33.639/2010. számon indult perében a Fővárosi Ítéltábla 2012. április 25. napján kelt 2.Kf.27.035/2012/8. számon hozott jogerős ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - az alulírott napon tartott nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.035/2012/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000.- (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 272.500.- (kétszázhetvenkettőezer-öttszáz) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

**I n d o k o l á s**

Az alperes 2010. május 18. napján kelt Vj-116/2009. számú határozatának 2. pontjában megállapította, hogy a felperes tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott a Vichy Liftactív CxP, a Revitalift és a Vichy Cellu Metric termékekre vonatkozó reklámkijelentéseinek alkalmazásával a televízióban és a nyomtatott sajtóban megjelent

Kfv.III.37.602/2012/9.szám

hirdetéseiben, amely miatt a felperest 5.000.000.- forint bírság megfizetésére kötelezte. Határozatának indokolása szerint a felperes megsértette a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 6. §-ának (1) bekezdés bg) és bk) pontjait, és a 3. §-ának (1) bekezdését. Az alperes határozatának indokolásában rögzítette, hogy a Vichy Liftactiv CxP termékre vonatkozó „Már a 4. naptól kezdve: feszesebb bőr a nők 88%-ánál\*\*” és „Már 1 hónap után: simább bőr a nők 82%-ánál\*\*\*” a Revitalift termékre vonatkozóan „A bőr feszesebb: a nők 96%-a szerint\*\*”, „A bőr fiatalabbnak látszik: a nők 90%-a szerint\*\*” reklámállítások eredménye az értékelési skálán szereplő „inkább/részben egyetért” és az „egyetért” kategóriák összevonásából származott. Az alperes azt a tájékoztatási gyakorlatot vitatta, amely szerint az eredményt akként közvetítik a fogyasztó felé, mintha a teszt résztvevői az összevonás eredményeként adódó százaléokban teljesen egyetértettek volna az állítással. Az alperes kiemelte, hogy nem a termék hatását, hatékonyságát vizsgálta, hanem azt, hogy a reklámkijelentés tartalmának megfelelnek-e a vizsgálati tapasztalatok. Álláspontja szerint a fogyasztók számára köztudomású, hogy a termék nem minden esetben hat egyformán, azonban a magas elégedettségi értékek feltüntetése azt az üzenetet közvetíti, hogy a hatás nagy valószínűséggel bekövetkezik. Az alperes a bírság kiszabása körében figyelemmel volt a jogsértőnek tekintett kommunikációs eszközök reklámköltségére és az érintett termékek értékesítési adataira.

A felperes keresetet terjesztett elő az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, amelyben elsődlegesen jogsértés hiányában a határozat 2. pontjának megváltoztatását, másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Előadta, hogy a reklám célja a fogyasztók figyelmének felkeltése volt, nem pedig az elvégzett vizsgálatról történő szó szerinti tájékoztatás. A pozitív válaszok együttes értékelése megfelel az iparági gyakorlatnak, továbbá a reklámok nem ígértek biztosan bekövetkező hatást. Kifogásolta, hogy az alperes figyelmen kívül hagyta Prof. Dr. Kárpáti Sarolta szakértői véleményét, amely megerősítette, hogy a vizsgálatokat és az eredmények értékelését bőrgyógyásza ti szempontból megfelelően

Kfv.III.37.602/2012/9.szám

végezték, és a vizsgálati eredmények alátámasztják a reklámkijelentések tartalmát.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felperes lehetőséget biztosított a résztvevőknek arra, hogy kifejezzék a termékekkel való elégedettségük fokát, azonban a leginkább elégedettek kategóriájába a nem egyértelműen elégedettek kategóriájának beolvasztásával állításai nem feleltek meg maradéktalanul a teszt eredményeknek, ezért az igaznak, valósnak, pontosnak nem tekinthető reklámállítások, és a termék hatásosságában keltett bizakodás alkalmas a fogyasztók megtévesztésére. A felperes tényyszerű adatokat közölt, hivatkozott a teszteredményekre ezért a reklám nem tekinthető csupán figyelemfelhívásnak. Hangsúlyozta, hogy a reklámkijelentéseknek a valóságnak megfelelően kell tartalmazniuk a fogyasztó döntéséhez szükséges releváns információkat. A versenyfelügyeleti eljárásban az alperesnek nem azt kellett vizsgálni, hogy a felperes magatartása az iparági gyakorlatnak megfelelt-e, hanem azt, hogy a reklámkijelentések a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) és az Fttv. rendelkezéseinek megfelelnek-e. Annak eldöntéséhez, hogy a termék lényeges jellemzői tekintetében felperes kereskedelmi gyakorlata megtévesztő volt-e, - a reklámállítások tartalmaztak-e valótlan vagy valós, de elferdített és ebből fakadóan a fogyasztók megtévesztésére alkalmas információt, - a reklámkijelentéseket az azok alapjául szolgáló teszteredményekkel kell összevetni. Nem fogadta el a felperes megbízása alapján készített szakértői véleményt a felperes érvelésének alátámasztására és a reklámállítások teszteredményeknek való megfelelésének igazolására, továbbá a reklámkijelentések összhangja, és a nagy valószínűséggel bekövetkező hatás ígérete körében. Álláspontja szerint a fentiek eldöntése nem bírógyógyásza ti szakkérdésnek minősül, abból, hogy egy adott magatartás nem ellentétes az iparági gyakorlattal, még nem következik szükségképpen az is, hogy a Tpv. és az Fttv. előírásainak megfelel. Az alperes a reklámállítások versenyjogi minősítése során helytállóan hagyta figyelmen kívül az iparági gyakorlatot ismertető szakértői nyilatkozatokat is. A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság mellőzte a felperes által csatolt szakértői

Kfv.III.37.602/2012/9.szám

vélemény vizsgálatát, a szakértő meghallgatását, és igazságügyi szakértő bevezetését a perbe.

A felperes fellebbezést nyújtott be az elsőfokú ítélet ellen, amelyben az ítélet kereseti kérelmének megfelelő megváltoztatását, másodlagosan hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kifejtette, hogy a helyesen feltárt tényállás és a rendelkezésre álló peradatok alapján az elsőfokú bíróság okszerű következtetésre jutott a felperes magatartása és az alkalmazott szankciók jogi megítélését illetően. A másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a reklámállítások versenyjogi értékelése nem azonos a reklámozott termékek minőségének, színvonalának értékelésével. Versenyjogi szempontból a reklámállítások tartalmának igaz vagy valós volta az eldöntendő kérdés, amelynek megítéléséhez statisztikai, kozmetikai vagy bőrgyógyászati speciális szakértelem nem szükséges. A reklámozó ismeri az eladni kívánt áru fogyasztói döntést befolyásoló lényeges tulajdonságait, ezért a felperes felelőssége, hogy a fogyasztók felé közölt információ a valóságnak megfelelően. Az eltérő elégedettségi fokba tartozó teszteredményeket összevontan lehet reklámozni, azonban az csak akkor felel meg a tisztességes kereskedelmi gyakorlat követelményének, ha a reklámállítás mindegyik teszteredménynek megfelel. A tesztkérdésektől eltérő tartalmú reklámkijelentés, illetve a teszteredmények nem pontos megjelenítése alkalmas a fogyasztók megtévesztésére. A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság alaptalannak találta a felperes fellebbezését a bírság kiszabása körében.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben a Vichy Liftaktív CxP és a Revitalift termékek nyomtatott sajtóban megjelent reklámjait érintő részében elsődlegesen az alperes határozata 2. pontjának hatályon kívül helyezését kérte, akként, hogy a keresetének történő helyt adásával a jogsértés hiányára tekintettel a bírság összege tekintetében új határozat hozatalát és az alperes bírság összegének, illetve a bírság különbözetének visszafizetésére kötelezését indítványozta. Másodlagosan a

Kfv.III.37.602/2012/9.szám

jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a fenti reklámok vonatkozásában az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felperes indítványozta a felülvizsgálati kérelmében a fellebbezési illeték összegének 30.000- forintba történő megváltoztatását. A felperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság a helytelenül megállapított tényállás alapján tévesen értelmezte az alkalmazandó jogszabályokat, és téves következtetésekre jutott. A másodfokú bíróság jogerős ítélete sérti a bizonyításra vonatkozó szabályokat, a Pp. 164. §-ának (1) bekezdését, a Pp. 177. §-ának (1) bekezdését, a Pp. 3. §-ának (3) bekezdését.

A felperes arra hivatkozott, hogy a Vichy Liftactív CxP és a Revitalift termékek nyomtatott sajtóban megjelent reklámjai nem jogszabálysértők. A felperes kifejtette, hogy a jogerős ítélet alaptalanul mellőzte annak az érvelésnek a vizsgálatát, hogy megfelelt a szakmai gondosság követelményének. A szakmai gondosság betartásának figyelmen kívül hagyása ellentétes a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat Fttv. 3. §-ának (2) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott fogalmával és a korábban hatályban volt Tptv. 9. §-a kapcsán kialakult bírói gyakorlat zsinórmértékével. A felperes álláspontja szerint az iparági gyakorlatnak megfeleltek a reklámkijelentések, amelyek igazolják a szakmai gondosság betartását. Ha a felperes az iparági gyakorlatot betartotta és az általa használt kifejezéseknek az üzleti életben elfogadott általános jelentése nem megtévesztő, akkor a felperesi magatartás megfelelt az Fttv. 3. §-ának (2) bekezdésének a) pontjában rögzített feltételeknek. Az Fttv. 6. §-ának (1) bekezdésében meghatározott megtévesztő kereskedelmi gyakorlat fogalmi eleme a fogyasztó üzleti döntésének befolyásolása, amelyet az Fttv. 3. §-ának (2) bekezdésének b) pontja a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat definíciójának egyik elemeként határoz meg. A felperes hangsúlyozta, hogy az Fttv. 3. §-ának (3) bekezdése szerint a megtévesztő kereskedelmi gyakorlat megállapítása során a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat általános fel tételeit is figyelembe kell venni. A megtévesztő jelleg megállapíthatósága feltételeinek együtt kell fennállniuk a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat általános, az Fttv. 3. §-ának (2) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt feltételeivel.

Kfv.III.37.602/2012/9.szám

A felperes, a fellebbezésben és a keresetében kifejtett álláspontját megismételve utalt arra, hogy a bőrgyógyász szakértő szakértői véleményében az alkalmazott kozmetikai termékek hatásosságát bőrgyógyászati szempontból megerősítette, és igazolta, hogy a tesztek végzése és értékelése megfelelt az iparági gyakorlatnak, ezért az eredményt bemutató reklámok nem tekinthetők a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint megtévesztőnek, amennyiben azok a termék releváns tulajdonságaira vonatkoznak. A felperes a vizsgálatok elvégzése és értékelése során a szakmai gondosság követelményeit betartotta, ezért versenyjogi szempontból nem állapítható meg a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat.

A felperes utalt arra, hogy az Európai Bíróság C-435/2011. számú ítéletének alapjául szolgáló tényállás a jelen ügyre nem irányadó, mivel valós reklámállításokat közvetített.

Mivel a felperes felülvizsgálati kérelmében a Vichy Liftactiv CxP és a Revitalift termékek nyomtatott sajtóban megjelölt reklámjai vonatkozásában kérte a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ezért az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdésében meghatározott illetékkiszabás alapjául szolgáló összeget, - figyelemmel a reklámok költségeire - 2.725.000.- forintban jelölte meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 275. §-ának (2) bekezdése alapján.

Az Fttv. 6. §-ának (1) bekezdése szerint megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, valós tény - figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére, olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti, vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az alábbiak közül egy vagy több tényező tekintetében és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas:

Kfv.III.37.602/2012/9.szám

bg) az adott célra való alkalmassága , a használatától várható eredmények, előnyei

bk) tesztelése, ellenőrzöttsége, vagy annak eredménye.

Az Fttv. 3. §-ának (3) bekezdése szerint a (2) bekezdése értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő (6. § és 7. §), vagy agresszív (8. §)

Az Fttv. 3. §-ának (2) bekezdés szerint tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat,

a) amelynek alkalmazása során a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója nem az ésszerűen elvárható szintű szakismerettel, illetve nem a jóhiszeműség és a tisztesség alapelveinek megfelelően elvárható gondossággal jár el (a továbbiakban: szakmai gondosság követelménye) és

b) amely érzékelhetően rontja azon fogyasztó lehetőségét az áruval kapcsolatos, a szükséges információk birtokában meghozott tájékozott döntésre, akivel kapcsolatban alkalmazzák, illetve, akihez eljut, vagy aki a címzettje, és ezáltal a fogyasztót olyan üzleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg (a továbbiakban: fogyasztói magatartás torzítása) , vagy erre alkalmas

A Kúria rámutat arra, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálatát olyan jogszabályok megsértésére hivatkozva lehet kérni, amelyek alkalmazásáról a Pp. 215. §-ának figyelembe vételével az első- és másodfokú bíróság a közigazgatási perben döntött. A jogerős ítélet hangsúlyozta, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban az alperes nem vizsgálta a termékek hatékonyságát, ezért jogszabálysértés megállapítására és bírság kiszabására az előbbiekből eredően igazságügyi szakértő bevezetésének mellőzésével a reklámkielentések és a teszt eredmények értékelése folytán került sor.

A Kúria álláspontja szerint a másodfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogszabályokat nem sértette meg.

A másodfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a reklámkielentések tartalmának igaz, vagy valós voltának megállapításakor nem kellett vizsgálni, hogy a termékek hatásosak-e, azokkal a fogyasztók elégedettek-e, vagy a

Kfv.III.37.602/2012/9.szám

tesztben résztvevők hány százalékának egyetértő válasza szükséges a hatásosság bizonyításához. A másodfokú bíróság annak elbírálása során, hogy a felperes kereskedelmi gyakorlata a vizsgált termékek vonatkozásában megtévesztő volt-e, helytállóan értékelte a felperes reklámkijelentéseit és az azok alapjául szolgáló teszteredményeket.

A fentiekre tekintettel annak tisztázásához, hogy véleményeket összesítő tesztek eredménye megfelelt-e a reklámokban feltüntetett állításoknak nem volt szükséges a Pp. 177. §-ának (1) bekezdése értelmében igazságügyi szakértő bevezetése a perbe, illetve a felperes által csatolt magánszakértői vélemény vizsgálata, és az eljárás szakértő személyes meghallgatása, ezért másodfokú bíróság a bizonyítási eljárásra irányadó jogszabályokat sem sértette meg. A jogerős ítélet a Pp. 221. §-ának (1) bekezdése értelmében a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése szerint indokolta a szakértő bizonyítás mellőzését.

A Kúria álláspontja szerint a másodfokú bíróság a versenyfelügyeleti eljárásban vizsgált kérdések vonatkozásában okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az eredményeket összevontan közlő vitatott reklámkijelentések nem feleltek meg teljes körűen a teszteredményeknek, mert nem a vizsgálatban résztvevők tényleges véleményét tartalmazták, ezért igaznak, valósnak, pontosnak nem tekinthetők, és alkalmasak a fogyasztók megtévesztésére.

A Kúria osztotta a másodfokú bíróság véleményét abban a kérdésben is, hogy annak eldöntéséhez, hogy a felperes Fttv. 3. §-ának (3) bekezdése értelmében tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott-e, nem volt szükséges az iparágon belül elvárt gyakorlat és annak vizsgálatára, hogy a felperes az iparági gyakorlatot betartotta-e és ezáltal a szakmai gondosság követelményének is megfelelt-e. A Kúria utal arra, hogy felperes megalapozatlanul állította, hogy a jogerős ítélet nem foglalkozott a fenti érveléssel.

A Kúria megjegyzi, hogy az Fttv. hatályba lépése előtt a Tptv. 9. §-a alapján kialakult jogértelmezés az volt, hogy ha az adott árut a hétköznapi fogyasztó vásárolta jellemzően, akkor a szavak a mindennapi életben

Kfv.III.37.602/2012/9.szám

általánosan elfogadott jelentése, míg ha szakmai közönséghez szólt a tájékoztatás, mert az árut - annak jellegénél fogva - tipikusan szakmai közönség vásárolta, vagy a fogyasztói döntést szakember hozta (pl. gyógyszerek), akkor pedig a szakmában elfogadott általános jelentés volt az irányadó. Szemben felperesi állásponttal, a bírói gyakorlat sem tett soha a kettő között egyenlőségjelet.

A Kúria rámutat arra, hogy az Európai Unió Bírósága 2013. szeptember 19. napján hozott C-435/11. számú ítéletével az előzetes döntéshozatali eljárásban azt a kérdést vizsgálta, hogy a belső piacon az üzleti vállalkozások a fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló 2005/29/EK irányelv értelmében, amennyiben egy kereskedelmi gyakorlat objektíve tisztességtelennek minősül az irányelv 5. cikke (4) bekezdése szerint, - mivel az az átlagfogyasztó számára megtévesztő, - vizsgálhatja-e a bíróság a szakmai gondosság megsértését is, vagy nincs lehetősége az irányelv 5. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti kritériumok külön vizsgálatára. Az Európai Unió Bírósága a fenti ítéletével kimondta, hogy abban az esetben, ha valamely kereskedelmi gyakorlat teljesíti az irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében ahhoz meghatározott valamennyi kritériumot, hogy e gyakorlatot a fogyasztókkal szemben folytatott megtévesztő gyakorlatnak lehessen minősíteni, akkor ahhoz, hogy e gyakorlatot érvényesen lehessen tisztességtelennek, következésképpen az 5. cikk (1) bekezdés alapján tiltottnak nyilvánítani, nem szükséges vizsgálni, hogy e gyakorlat ugyanezen irányelv 5. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében ellentétes-e a szakmai gondosság követelményével is. Az ítélet indokolása hangsúlyozta, hogy a megtévesztő kereskedelmi gyakorlatot alkotó, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatról szóló irányelv 6. cikk (1) bekezdésben foglalt feltételeket alapvetően az átlagfogyasztó, mint a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat címzettje szemszögéből kell vizsgálni. Az irányelv 6. cikk (1) bekezdése nem tesz említést az 5. cikk (2) bekezdés a) pontjában szereplő arra vonatkozó feltételről, hogy a gyakorlat ellentétes a szakmai gondosság követelményeivel, amely feltétel a vállalkozó érdekkörébe tartozik.

A Kúria osztja a jogerős ítéletben kifejtett álláspontot,

Kfv.III.37.602/2012/9.szám

amely szerint a reklámkijelentések tartalmának valós, vagy igaz voltának megítélése szempontjából fogyasztó döntésének befolyásolására alkalmas teszteredményeket kell vizsgálni. A reklámállítások mindegyike nem felelt meg a reklámban közölt teszteredményeknek az eltérő elégedettségi fokokra tekintettel, ezért a felperes kereskedelmi gyakorlata megtévesztő volt. A másodfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy az átlagfogyasztó bőrgyógyászati szakismerettel általában nem rendelkezik, és nem ismeri a tesztalanyok kiválasztására és az eredmények értékelésére vonatkozó szabályokat, és feltehetően a teszteredmények összevont közlésére vonatkozó iparági gyakorlatot sem. A fogyasztó a reklámkijelentés alapján hoz döntést, abban az esetben is, ha tisztában van azzal, hogy a termékek hatása eltérő lehet. A fogyasztó lehetséges döntését tekintve a reklámállítások megtévesztők, amelynek megállapításához nem szükséges vizsgálni, hogy a felperes az Fttv. 3. §-ának (2) bekezdésében írt szakmai gondosság követelményeinek, e körben az ésszerűen elvárható szintű szakismeret követelményeinek megfelelt-e. A reklámkijelentések az eltérő elégedettségi fokoknak teljes körűen nem feleltek meg. A megtévesztő, tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat megállapítása vonatkozásában a másodfokú bíróság ítéletében kifejtett álláspontot támasztja alá az Európai Unió Bírósága C-435/11. számú ítéletének indokolása.

Összegezve a Kúria a jogerős másodfokú ítélettel egyezően azt állapította meg, hogy a reklámállítás bizonyosságot sugallt, míg az ennek alapjául szolgáló teszteredmények egy része bizonytalan fogyasztói döntést tükrözött, ezért a reklámállítás megtévesztő volt.

A Kúria ezért megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, és azt a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (3) bekezdésére.

A Kúria a felülvizsgálati eljárási illeték mértékét az

Kfv.III.37.602/2012/9.szám

Itv. 39. §-ának (1) bekezdése, és 50. §-ának (1) bekezdése alapján állapította meg, figyelemmel arra, hogy a verseny ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt indult perben a peresztes fél az általános szabályok szerint köteles a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére, mivel az Fttv. 19. §-a szerint az eljárásban irányadók a Tptv. szabályai. A Kúria a felülvizsgálati eljárási illeték összegét a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezéseire tekintettel a felperes által megjelölt pertárgy érték szerint határozta meg.

Budapest, 2013. október 1.

**Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, dr. Dávid Irén s.k. előadó bíró, dr. Kovács Ákos s.k. bíró**